

Drei Wochen in Wien - Három hét Bécsben

Három hét, sok időnek tűnik, majdnem egy hónap. Három hét a nyárból? Hamar eltelik, igaz? De három hét a suliban? Az már kicsit lassabban...ám most elmesélek egy történetet, hogyan telt el a három hét iskolaidőben, mégis szünetként átélve.

Iskolánk megnyerte az Erasmus+ nevű pályázatot, így diákok egy csoportja számára, megadott: Három hetes szakmai gyakorlat Bécsben. Nyelvtudás,. Szakmai ismeretek, Kulturális programok. 22 diák élt a lehetőséggel, köztük én is

Március 30.-án indultunk kora reggel busszal, és pár óra múlva már Bécsben találtuk magunkat. A szobák elfoglalása, kisebb pihenő után már indultunk is, hogy kísérőtanárainkkal megnézzük a gyönyörű belvárost. Másnap a vidámparkba, a Praterbe mentünk, ahol pénztárcánk vastagságától függően tettük próbára bátorságunkat.

Hétfőn az Austring munkatársai tartottak tájékoztatót számunkra, és elkísértek bennünket leendő munkahelyünkre. Innentől kezdve minden nap rendre helyt kellett állnunk, hiszen nem csak magunkat, hanem iskolánkat és egész Magyarországot képviseltük. Az első hét után már érezhető volt, hogy a cégek közötti különbség hatalmas. Pár embernek nem sikerült a szakmájának megfelelő helyre jutnia, de a többiek java része csiszológéppel dolgozott, hegesztett, festett, fúrt és faragott. Idő közben arra lettünk figyelmesek, hogy a cica rúgja meg, megint eltelt egy hét. A szállástól nem messze volt Schönbrunn, így nem volt ritka, ha valaki egy kis megnyugvásra vágyott, minden szó nélkül elment oda, hogy megtalálhassa azt a lelki nyugalmat, ami azt diktálja: „Ne légy ideges! Inkább örülj annak, hogy itt vagy! Három hét Bécsben? Más évekig spórol rá, Te meg itt vagy.. Ingyen!” Aki ezt átérezte, jobb kedvre derült.

Az utolsó hetet gondoltuk a lelassabbnak, de tévedtünk. Olyan hamar elment, hogy már csak arra eszméltünk, csütörtökön van, és cégünk vezetősége megköszöni munkánkat Voltak diákok, akik munkájukért anyagi elismerést is kaptak.

Pénteken összehajoltunk, majd fájdalmas búcsút vettünk a szállástól és a városból. Bécs elhagyva néhány embernek egyik szeme sírt, a másik nevetett: sírt, mert t ilyen gyorsan eltel a három hét, és a megkedvelt kollégákat lehet, hogy soha nem fogja látni, s évekkel később már csak egy halvány emlék marad belőlük, de a másik nevetett. Hogy miért? Mert ami Bécsben történt, az Bécsben is

Bajna Ádám 11/A